

AI NGOAN SẼ ĐƯỢC THUỞNG

Vào một buổi sáng, Bác Hồ đến thăm trại nhi đồng. Vừa thấy Bác, các em nhỏ đã chạy ùa tới, quây quanh Bác. Ai cũng muốn nhìn Bác cho thật rõ.

Bác đi giữa đoàn học sinh, tay dắt hai em nhỏ nhất. Mắt Bác sáng, da Bác hồng hào. Bác cùng các em đi thăm phòng ngủ, phòng ăn, nhà bếp, nơi tắm rửa...

Khi trở lại phòng họp, Bác ngồi giữa các em và hỏi:

– Các cháu chơi có vui không?

Những lời non nớt vang lên:

– Thưa Bác, vui lắm ạ!

Bác lại hỏi:

– Các cháu ăn có no không?

– No ạ!

– Các cô có mắng phạt các cháu không?

– Không ạ!

Bác khen:

Thế thì tốt lắm! Bây giờ Bác chia kẹo cho các cháu. Các cháu có thích kẹo không?

Tất cả cùng reo lên:

– Có ạ! Có ạ!

Một em bé giơ tay xin nói:

– Thưa Bác, ai ngoan thì được ăn kẹo, ai không ngoan thì không được ăn kẹo ạ!

– Các cháu có đồng ý không?

– Đồng ý ạ!

Các em nhỏ đứng thành vòng tròn rộng. Bác cầm gói kẹo chia cho từng em. Đến lượt Tộ, em không dám nhận, chỉ khẽ thưa:

– Thưa Bác, hôm nay cháu không vâng lời cô. Cháu chưa ngoan nên không được ăn kẹo của Bác.

Bác cười trùi mếu:

– Cháu biết nhận lỗi, thế là ngoan lắm! Cháu vẫn được phần kẹo như các bạn khác.

Tộ mừng rỡ nhận lấy kẹo Bác cho.

Ý nghĩa câu chuyện:

Câu chuyện cho ta thấy Bác Hồ rất yêu quý thiếu nhi, Bác luôn quan tâm xem thiếu nhi ăn ở học tập. Bác khen ngợi khi các em có lỗi biết tự nhận lỗi. Là thiếu nhi chúng ta phải thật thà, dũng cảm, xứng đáng là cháu ngoan Bác Hồ.